

POSTANOWIENIE

Dnia 13 maja 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Jan Górowski

w sprawie z wniosku K. S.

przy uczestnictwie A. L. i T. B.

o stwierdzenie nabycia spadku,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 maja 2010 r.,

skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w W. z dnia 14 maja 2009 r., sygn. akt I Ca (...),

oddala skargę kasacyjną i zasądza od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki postępowania T. B. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego

Uzasadnienie

Sąd Okręgowy w W., uwzględniając częściowo apelację wnioskodawcy i uczestniczki postępowania A. L. od postanowienia Sądu Rejonowego w W. z dnia 4 marca 2008 r., stwierdził, że spadek po J. S. nabyła na podstawie testamentu ustnego jej córka T. B., a treść tego testamentu została ustalona na podstawie zgodnych zeznań świadków. Sąd Rejonowy ustalił, że spadkodawczyni w dniu 11 stycznia 2006 r. została przewieziona do szpitala. Była leczona na oddziale neurologicznym, a jej stan określono jako dość ciężki. Po zastosowanym leczeniu jej stan uległ poprawie i w dniu 18 stycznia

została wypisana ze szpitala. W dniu 19 stycznia 2006 r. J. S. odwiedziły znajome J. K., I. P. i I. T. Spadkodawczyni była wówczas przytomna. W trakcie rozmowy oświadczyła, że jej wolą jest aby cały jej majątek przypadł córce T. B. Na skutek pogorszenia się stanu zdrowia spadkodawczyni została ona ponownie skierowana do szpitala w dniu 23 stycznia 2006 r. J. S. zmarła w dniu 3 marca 2006 r. Treść oświadczenia J. S. z dnia 19 stycznia 2006 r. została spisana przez J. K., I. P. i I. T. w dniu 3 maja 2006 r. W piśmie tym nie podano miejsca jego sporządzenia. Sąd Rejonowy przyjął, że spadek po J. S. na podstawie sporządzonego przez nią testamentu ustnego, spisanego w dniu 3 maja 2006 r., przypadł w całości T. B. Sąd Okręgowy nie podzielił oceny Sądu pierwszej instancji, że treść testamentu została stwierdzona zgodnie z wymogami określonymi w art. 952 § 2 k.c. Treść testamentu ustnego została jednak stwierdzona na podstawie zgodnych zeznań świadków testamentu, którzy zostali przesłuchani w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji. W sprawie znajdował zatem zastosowanie art. 952 § 3 k.c. Przewidziany w nim sześciomiesięczny termin został zachowany, gdyż dowód z przesłuchania świadków został zgłoszony przed upływem tego terminu.

Skarga kasacyjna wnioskodawcy została oparta na obu podstawach określonych w art. 398³ § 1 k.p.c. Zarzucono w niej naruszenie art. 952 § 3 k.c. oraz art. 382 k.p.c. w zw. z art. 316 § 1 k.p.c., art. 233 § 1 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c. W oparciu o powyższe zarzuty skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia poprzez stwierdzenie, że spadek na podstawie ustawy nabyli T. B., K. S. i A. L., ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi drugiej instancji.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zarzuty naruszenia przepisów postępowania okazały się nieuzasadnione. Wbrew twierdzeniu skarżącego uzasadnienie zaskarżonego postanowienia odpowiada wymogom określonym w art. 328 § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy wskazał ustalenia faktyczne, które stanowiły podstawę rozstrzygnięcia, dowody w oparciu o które poczynił te ustalenia oraz podstawę prawną wydanego orzeczenia. W szczególności Sąd Okręgowy ustalił, że spadkodawczyni sporządziła w dniu 19 stycznia 2006 r. testament ustny i powołała w nim do dziedziczenia swoją córkę T. B. Wskazał również, że ustaleń tych dokonał na podstawie zeznań przesłuchanych w sprawie świadków, którzy byli świadkami testamentu. Art. 398³ § 3 k.p.c. wyłącza możliwość oparcia skargi kasacyjnej o zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów. Z tego względu zarzut

naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. nie mógł stanowić podstawy uwzględnienia skargi kasacyjnej. Art. 316 § 1 k.p.c. nakazuje aby sąd wydając orzeczenie kończące postępowanie w sprawie brał pod uwagę stan rzeczy istniejący w chwili zamknięcia rozprawy. Przepis ten nie został naruszony przez Sąd Okręgowy. Bezzasadny był także zarzut naruszenia art. 382 k.p.c. Naruszenia tego przepisu skarżący upatrywał w tym, że świadkowie nie byli przesłuchiwani w celu ustalenia okoliczności związanych z treścią testamentu ustnego. Nie budzi wątpliwości, że dowód z zeznań świadków został dopuszczony istotnie z innych powodów. Nie sprzeciwiało się to jednak możliwości dokonania w oparciu o ich zeznania ustaleń także co do treści testamentu w sytuacji, gdy zeznania faktycznie dotyczyły także tych okoliczności a nie tylko samego przebiegu zdarzeń dotyczących złożenia oświadczenia woli przez spadkodwzycznię. Skarżący nie zarzucił przy tym naruszenia art. 661 i 662 k.p.c., a przepisy te nie przewidują odrębnego trybu przesłuchania świadków testamentu.

Wobec braku podstaw do uznania za usprawiedliwione zarzutów naruszenia przepisów postępowania bezzasadny był także zarzut naruszenia art. 952 § 3 k.c. w wyniku jego niewłaściwego zastosowania. Ustalenia, których dokonał Sąd wskazywały bowiem zarówno na fakt sporządzenia testamentu ustnego, jak też ustalenie jego treści w oparciu o zeznania świadków. Sąd Okręgowy przyjął zaś trafnie, że termin do przesłuchania świadków testamentu określony w art. 952 § 3 k.c. został zachowany, skoro wniosek o przesłuchanie świadków został zgłoszony przed upływem tego terminu.

Z przyczyn wyżej wskazanych skarga kasacyjna była pozbawiona uzasadnionych podstaw i podlegała oddaleniu na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1, 391 § 1 i 398²¹ k.p.c.